СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЛИСТ З АРҐЕНТИНИ.

Тов. Щабурський надіслав нам до поміщення в "У.Р.В." листа від свойого брата в Буенос Айрес, Арґентина. Наводимо деякі уривки з того листа, щоби подати нашим читачам до відома, як бідують робітники іміґранти в Арґентині.

Буенос Айрес, 29. січня 1928.

Дорогий Брате!

Подаю Тобі до відома, що я приїхав до Арґентини вже більше як місяць тому назад. Поводиться мені тут, можна сказати, дуже зле. Перебував я колись у Канаді, то правда, що й там нема добра, але тут ще багато гірше. Робіт майже ніяких немає, бо фабрик тут дуже мало, а до того приїзджає кожного дня тисячі іміґрантів з Европи.

Коли-б не нові залізні дороги, які тут будуються, то нарід зовсім погинув би, як ті мухи. На ріллі також мало працює робітників, бо земля стоїть пусткою, а якщо обробляють її, то вживають найновіших хліборобських машин, так що машина заразом косить і молотить; забирають від неї готові мішки збіжжя й звозять до "елевейторів". Коло такої машини працює всього 3 — 4 робітників.

Тепер прошу Тебе, дорогий брате, постарайся виробити для мене "ефідейвіт" і візьми мене до Канади, бо тут навіть одного долара на день не можна заробити. Кожний носиться з думкою, щоби заробити на шифкарту й повернути назад до Европи. Мені нема чого до дому повертати, бо Ти знаєш, яку нужденну господарку я оставив.

Отак обдурюють бідний народ ріжні аґенти. Обіцюють грушки на вербах, торгують ним, як худобою, а коли приїдеш до Арґентини, то приходиться з голоду й спеки помирати. Навіть нема де голови приклонити. Сплять під колійовими мостами, як дикі звірі, а сонце пече, що без наметки (заслона від сонця) не можна на двір показатися.

То-ж ще раз Тебе прошу, вирви мене з цього нещастя, бо прийдеться тут загинути.

В ЧІМ КОРІНЬ ЛИХА.

Торонто, Онт.

Часто можна побачити в буржуазних ґазетах, як робітники нарікають одні на других в своїм горю, думаючи, що причиною того лиха є такий самий робітник, як і він. Хто в дійсности є причиною злиденного життя робітників і робітниць, про те ніколи не згадується. На те пани й видають ґазети, щоб обманювати робітників та представляти всяку справу в неправдивому всітлі.

Робітники, не читаючи своєї преси, вірять в ті брехні й потакують за панськими фаховими брехунами. Дівчата робітниці нарікають на тих, що мають чоловіків тому, що вони працюють у фабриках і, мовляв, забирають роботу самотним жінкам. Замужні робітниці бороняться тим, що їх чоловіки мало заробляють, або й зовсім не працюють і нема з чого вижити. Фамілійні робітники нарікають на самотніх, що ті працюють, а в них жінки й діти й помимо того роботи не можуть дістати. Самотні нарікають на жочатих, що, мовляв, фамілійних принимають на "бред лайну", а самотні не можуть туди дістатися.

Ось і маємо боротьбу несвідомих робітників за існовання, які лають одні других, замісць того, щоб обєднати свої сили проти спільного ворога капіталіста. Капіталісти є причиною людського лиха й всіх тих злиднів, в яких переживають робітники й робітниці. Робітники є причиною свойого власного нещастя хіба в тім розумінні, що не хочуть обєднатися й спільними силами знищити корінь того лиха.

Сама жорстока дійсність повинна заставити робітників подумати над створенням сильної орґанізації, яка знищить сьогоднішнє безправство. Є певна підстава думати, що працюючі прозріють, бо безробіття, голод і нужда прибирають чимраз більші розміри.

Пани давно зрозуміли своє положення, вони збільшують військо та поліцію, щоби вдержати себе при владі, щоби й на дальше задержати такий порядок, в якім були-б пани й наємні раби.

Але ми повинні зі своєї сторони доложити всіх старань, щоб такий стан річей змінити. Ми повинні збудувати сильну робітничу пресу й орґанізацію, при помочи яких можна буде створити краще життя.

Миролюб.

ЩО РОБИТИ З ДІТЬМИ.

Вінніпеґ, Ман.

На сторінках "У.Р.В." згадувалося вже кілька разів про клопоти з дітьми ріжні пропозиції, але дуже мало зроблено в тім напрямку. Я хочу сказати дещо від себе на ту тему.

Наша орґанізація ТУРФДім є орґанізацією, що має за завдання ширити освіту між українським працюючим населенням в Канаді. Відділи ТУРФДім мають свої бібліотеки для читання, устроюють лекції, дебати, представлення, концерти і т. ин. Все це має освітній характер.

Ми знаємо, що читанням можна набути знання в найлекший спосіб. Коли ми читаємо, нам не треба бути в певнім місці і в певний час, щоб довідатися про певну подію. Отже це є найлекший, зглядно найтанший спосіб черпання освіти. Другий спосіб освіти є лекції. Тут вже дороще коштує, бо лектор тратить більше часу, але за те цей спосіб є вже ясніший, бо лектор роскаже ширше і ясніше а навіть пояснить незрозуміле. Відтак маємо рухомі образки. Тут вже бачимо дію, хоч не чуємо мови. А найважнішою галуззю освіти, хоч правда найдорощою, є представлення живого образу. Тут ми маємо дію і живі слова. Отже ТУРФДім старається дати тих живих образів, себто представлень, якнайбільше, бо з цего є найбільше користи.

Ми йдемо на представлення, щоб дечого навчитися. Йдемо також на концерти, щоб почути українську пісню, музику і т. д. Йдемо самі і беремо своїх дітей, щоб і вони побачили ті живі образи, яких не побачать в инших місцях. Беремо ми своїх дітей тимбільше, бо вони не мали нагоди бачити і чути таких дій, які ми, дорослі, нераз бачили і переживали в старім краю. Коли ми беремо своїх дітей з собою, то тільки на те, щоб вони чогось навчилися. Є такі родичі, що не мають нагоди лишити дітей дома і також беруть їх з собою. З такими дітьми є багато клопоту, бо це малі діти і їм або вкучиться сидіти, або й за тяжкий воздух і вони починають непокоїтися, а часами і голосно протестують.

Але візьмім діти в віці від 7 до 12 літ. Звичайно (в нас таке буває), дітям дається певні крісла напереді і там вони всі сидять, щоб, мовляв, були разом. Вибирається одного товариша, щоб мав нагляд над ними. І коли ми подивимося на них, то бачимо, що між ними є далеко більший рух як між дорослими. Вони сидять неспокійно, оглядаються, а навіть одно другого зачіпає руками. Ми часами звертаємо більше уваги на них, як на те, що діється на сцені. За довший час ми вже починаємо гозорити, що діти перешкаджають. Відтак починаємо підносити, чи не можна-б щось зробити, щоб усунути перешкоду. Обдумуємо на всі боки і з того всего виходить, що вихід є тільки такий, щоб їх лишити дома.

Подумаймо тепер, чи можна відібрати від дітей нагоду бути присутними на згаданих підприємствах. Що з того вийде? Коротко сказавши, коли хочемо, як кажеться, щоб діти прийшли нам на зміну, вони мусять бути з нами і брати примір з нас. Не поможе тут ніяке говорення: що робити з дітьми? Ми повинні знати, що діти мають бути там, де є ми. Ця справа залежить від родичів. Треба пригадувати родичам, щоб вони присвятили більше уваги.

А покищо, діти мають бути з нами.

Член.

КУПУЙТЕ ЮВІЛЕЙНІ ФОТОҐРАФІЇ УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕҐУ!

Щоб увіковічнити пам'ять десятилітнього ювілею Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, Центральний Виконавчий Комітет замовив і видав художній малюнок центрального будинку у Вінніпеґу, який прикрасить помешкання кожного члена й членкині ТУРФДім та кожного українського робітника й фармера, який купить собі цей образок.

Малюнок є в трох кольорах і двох форматах. Перший менший формат — самий образок 6X9, а з бордером 9X11 — коштує лише 25 центів штука.

Другий, більший формат 10½X16 самий лише малюнок, а з бордером 13X19 надається для більших приміщень, головно для Українських Робітничих і Фармерських Домів. Більший малюнок коштує $1.50.

Кожний робітник і фармер повинні набути собі хоч менший прекрасний образок за 25 центів.

Кожна робітничо-фармерська інституція повинна набути собі більший малюнок за $1.50.

Замовлення разом з належитістю посилайте таки зараз на адресу:

UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASSOCIATION

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

СВЯТКУВАННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ УКР. РОБ. ДОМУ.

Вест Торонто, Онт.

Дня 26. лютого ц. р. відбувся в Укр. Роб. Домі в Вест Торонто концерт-мітинґ з нагоди другої річниці відкриття Укр. Роб. Дому.

Про самий концерт нема потреби багато писати тому, що всьо відбулося як найкраще. Мистецьку програму виконував хор і мандолінова орхестра.

Бесідників також не бракувало. Першим промовляв т. Бойчук з Торонто. Тов. Бойчук був перемучений і не говорив багато тому, що він як делеґат девятого з'їзду ТУРФДім, мав давати того дня звіт у Кіченер, Онт.

Слідуючий промовляв т. Стефаніцький, також з Торонто. Він говорив довший час про ТУРФДім та його здобутки за минулих кілька років. Також зупинився довший час на "наших" таки місцевих неньколюбцях та клері, які робили всьо в їх силі, щоб орґанізовані робітники в Торонто не дістали театрального лайсенсу на Укр. Роб. Дім. Однак, всі їх зусилля пішли на нівець, бо лайсенс таки пощастило дістати.

При кінці своєї промови т. Стефаніцький закликав присутних, щоби жертвували на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Вест Торонто. На його заклик поспішили з датками слідуючі товариші й товаришки:

Петро Волчок $20.00; Іван Гудима $15.00; по $10.00: Петро Юречків, М. Мельник, Н. Е. Гридрій, Н. Підгірний; по $5.00: Д. Вінтоняк, Н. Бережницький, В. Качала, П. Думановський, І. Марчак, О. Пасічник, А. Козак, Д. Турило, Ю. Мисевич, М. Кумчир, О. Коруна, т-ка В. Марчак, К. Томашівський, П. Качала, С. Кулик, Я. Михайлюк, Є. Тетерук, Н. Рибаченко, В. Бобик, С. Андрейко, Я. Гуменюк, С. Вербицький, т-ка М. Ґонтар, т-ка Ю. Пановик, Є. Ковальчук, М. Стеренко, Ф. Музика, П. Мойсей; Стефаніцький $4.00; по $2.00: Й. Бабуняк, М. Білий, Ю. Гуменюк, І. Самбірський, Ф. Зборовський, т-ка А. Качала; П. Весоловський $1.00. Дрібної колекти $8.10. Разом $240.10.

Всім жертводавцям щира подяка.

Н. Е. Гридрій.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Ред Пес, Б. К.

Наш молодий відділ Р.З.Т. в Ред Пес, Б. К., з днем 10. березня ц. р. утратив одного зі своїх членів, т. Петра Романчука, який належав перше до відділу Р.З.Т. в Едмонтоні й опісля перенісся до місцевого відділу.

Покійний Романчук походив з Буковини, села Шубранця, повіт Садаґура. До Канади приїхав перед чотирома роками й окрім одного рідного брата не мав тут більше нікого з рідні. В старім краю покинув стареньких родичів. Покійний числив 24 роки. Був передплатником "У.Р.В."

Працював весь час в сіенарської компанії, як залізнодорожник і дбав про робітничі орґанізації й пресу. Ніколи не відказувався, коли треба було жертвувати на робітничі цілі, а давав сам, що міг, і заохочував других.

Похороном покійного т. Романчука занявся його брат. Похорон відбувся в неділю 11. березня ц. р. в Кемлупс, Б. К.

Наш відділ Р.З.Т. не брав участи тому, що похорон ідбувався поверх 200 миль від нашої місцевости.

Однак ми з болем в серцях складаємо тобі, дорогий товаришу, на сторінках твоєї улюбленої преси останнє прощання:

Прощай дорогий, товаришу, хай земля буде тобі пером!

І. Федорак.

Британія Біч, Б. К.

Дня 15. березня ц. р. в Британія Майнс згинуло двох майнерів: Л. Пик —Анґлієць і Григорій Новак—Українець, родом з Галичини. Трагічна смерть наступила, коли в "стопі", де працювали небіщики, обірвалася камінна плита і прикрила їх обидвох.

С. Кузик.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНКИ.

Венкувер, Б. К.

Дня 3. березня ц. р. відбувся у Венкувер перший виступ українських народніх танків.

Клинтон Саля була заповнена ріжнородною публикою. Ще перед піднесенням куртини можна було зауважити велике зацікавлення між присутними, а головно між тими родичами, які посилали своїх дітей учитися танків.

На отворення вечірки тов. Вільгош виголосив коротку промову, а відтак музика відограла "Інтернаціонал", який всі присутні вислухали стоячи. Коли піднеслася куртина і наші танцюристи показалися на сцені, публика призитала їх гучними оплесками. Я не є критик, щоби міг дати правильний осуд про наших танцюристів, але скажу те, що після осуду глядачів, краще не можуть вивязатися й танцюристи на театральних сценах. А що до виконання нашими танцюристами "Запорожця", то публика не зважала на їх втому, але своїми оплесками завертала їх два рази на сцену.

На павзі говорив в анґлійській мові т. Моріярті. Він в своїй промові вказав на користну роботу, яка ведеться при Українських Робітничих Домах. Відріжнив українські народні танки від видуманих і при кінці закликав всіх українських робітників і робітниць ставали членами ТУРФДім. Ще хочу згадати, що під час танків, публика заховувалася більше спокійно, як це діється під час представлень, або концертів.

На другий день нічого більше не говорилося, тільки про самі танки. І от, тримісячний курс народніх танків скінчився, й наші танцюристи не тільки забавляють публику, але також поширили значіння українського мистецтва та зробились помічним чинником в орґанізації. Ділянка культурної, а головно мистецької праці відділу ТУРФДім у Венкувер значно поширилася. Тепер ми починаємо другий тримісячний курс, на якому буде школа неграмотних і курс української граматики й ґеоґрафії для тих, які вже підготовлені. Коли ми, товариші, скористали багато з попереднього курсу, то скористаймо ще більше з другого.

Робкор.

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ Р.З.Т.

Алексо, Алта.

Відділ Р.З.Т. в Алексо тепер дуже слабенький. Причина та, що майна не робить і багато наших членів виїхали шукати иншого заняття, так що осталось всього дванайцять членів і членкинь.

Помимо того ми не падаємо на дусі, а продовжуємо працю так, як уміємо, і як дозволяють нам умовини. Устроюємо спільні читання кожного тижня, на які наші члени й членкині радо вчащають. Також започаткували школу неграмотних, до якої ходять чотири товаришки й один товариш. В школі неграмотних учителює т. С. Ніпиць, який приняв цей обовязок дуже радо й виконує роботу безплатно. Товаришові вчителеві належиться подяка, що не жаліє труду й працює совісно для орґанізації.

Дня 10. березня ц. р. в нас відбувся мітинґ, на якім були присутні всі члени Р.З.Т. На тім зібранні т. Штокало з Нордеґ, який був делеґатом на четверту конвенцію Р.З.Т. й девятий з'їзд ТУРФДім, дав звіт з конфенцій обидвох повище згаданих товариств.

Тов. Штокало пояснював з найменшими подробицями всьо, що робилось на конвенціях і переповів всі ухвали, які були переведені.

Після звіту присутні ставили багато запитів, на які делеґат давав вдоволяючі відповіди. Так ми складаємо товаришові Штокалові щиру подяку, що не жалував труду приїхати до нас аж з Нордеґ, навіть не домагався звороту коштів подорожі, а на другий день ішов пішки 16 миль назад до Нордеґ, бо потяг іде в ту сторону тільки що другий день.

Хай жиє й розвивається Робітниче Запомогове Товариство! Хай жиють учителі українських працюючих мас в Канаді — "Українські Робітничі Вісти", "Фармерське Життя" та "Робітниця".

Й. Сверида.

ІСТРОЇЯ Р.З.Т. В ОШАВА, ОНТ.

Відділ Р.З.Т. в Ошаві, як в других місцевостях, було з'орґанізовано за ініціятивою Стоваришеня Український Робітничий Дім ще 1923 року.

Дня 1. лютого згаданого року скликано масове віче в Ошаві, на якім промовляв т. В. Рихло. На заклик промовця вписалося до відділу Р.З.Т. девять членів і членкинь. До року осталося тільки шість членів тому, що навіть деякі передові члени Стоваришення Укр. Роб. Дім відносилися байдужно до запомогового товариства. Вони були такої думки, що Р.З.Т. пошкодить дальшому розвиткові культурно-освітньої орґанізації.

Такий погляд на Р.З.Т. показався пізніше неправильним і 1924 року в запомоговім товаристві було 15 членів. Зараз відділ Р.З.Т. числить 67 членів і членкинь, а багато з них вступили до ТУРФДім, працюють енерґійно й допомагають орґанізації як морально, так і матеріяльно.

Від початку заснования відділу Р.З.Т. аж до 1927 року, члени й членкині запомогового товариства в Ошаві вибрали запомоги від Головного Заряду в сумі $519.60.

До заряду на 1928 рік увійшли слідуючі товариші й товаришки: Г. Гузар, голова; М. Козеняк, заступник голови; І. Руснак, протоколярний секретар; В. Гах, секретар скарбник; опікуни хорих: І. Гут, І. Польний і т-ка А. Слободян; контрольна комісія: Г. Бугайчук, І. Польний, Ф. Якимчук; І. Бугайчук, робкор.

Член Р.З.Т.

ПОДЯКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Ровин, Кве.

Цею дорогою складаю щиру товариську подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі 105 долярів, які я отримав за час моєї недуги.

Рівночасно складаю подяку опікунам хорих, які мене відвідували підчас моєї недуги, а також складаю щиру подяку товаришам Гнатюкові і М. Гуцулякові, що не жалували труду і приїзджали до мене з Тіммінс.

Іван Мартинюк.

Форт Вил'ям, Онт.

Дорогі Товариші!

Оцим складаю сердечну подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені допомоги за сім тижнів моєї слабости. Також дякую опікунам хорих і всім товаришам і товаришкам, які мене відвідували.

Хоч я не є Українець (Лотиш), але люблю належати до української робітничої орґанізації, бо лише в орґанізації можна дечого навчитися й сподіватися помочи на випадок слабости або каліцтва.

Взиваю робітників ставати членами Р.З.Т. й користати з запомоги в тяжкий час.

Хай жиє і розвивається робітнича орґанізація на користь робітникам і робітницям!

А. Раман.

Су Лукавт, Онт.

Цею заявою складаю щиру подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі $42.00 за час моєї слабости.

Ще року нема, як вступив я на канадійську землю. Після двомісячного побуту в Канаді я довідався про Робітниче Запомогове Товариство й з охотою вписався до нього. Один долар місячної вкладки — це такий маленький гріш, який людина часто витратить на дрібні видатки, без яких можна-б зовсім обійтися.

Лежу я в шпиталі і тихо-тихо всюди, тільки думка насувається на голову про рідний, далекий край, де покинув я жінку й діти, які ожидають батьківської допомоги. Бо не з добра покинув я свою сімю. Вигнало мене на чужину тяжке, нужденне життя.

Тепер я втішний, що належу до Р.З.Т., яке дало мені допомогу, з чого я міг допомогти своїй сімї.

Хай жиє і розвивається Робітниче Запомогове Товариство!

Д. Клим.

Веленд, Онт.

Оцим складаю щиру товариську подяку Головному й відділовому зарядам Р.З.Т. за допомогу, яку я одержав в сумі $42.00. Дякую також опікунам хорих та тим товаришам і товаришкам, котрі відвідують мене підчас моєї слабости.

Я як довідався від лікаря, що у мене сухоти, і що мені треба йти в санаторію, і немаючи жадних засобів до життя, я ще гірше заслаб, але згадав, що я є членом великої сімї, яка складається з поверх 6 тисяч членів і членкинь. Тоді зрадів і подумав, що не можу померти голодовою смертю, коли я є членом Р.З.Т.

Тепер кличу тих робітників і робітниць, які не є ще членами Р.З.Т.: Вступайте масово до Р.З.Т., бо це одиноке запомогове товариство в Канаді, що так щиро дбає про своїх членів.

Андрій Щудло.

Транскона, Ман.

Складаю щиру подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі $23.00 за три тижні моєї недуги. Також складаю щиру подяку місцевому зарядові, опікунам хорих і всім иншим товаришам і товаришкам, що мене відвідували.

Тепер відзиваюсь до вас, товариші робітники, хто ще не є членом Р.З.Т. Закликаю вас, щоб всі вступали в наші ряди й забезпечили себе на випадок слабости, або каліцтва. А цю одиноку охорону й забезпеку знайдете тільки в робітничій запомоговій орґанізації Р.З.Т.

Олекса Тимчук.

Ошава, Онт.

Оцим складаю щиру подяку Головному Зарядові за виплачення мені допомоги в сумі $16.50 за 11 днів моєї слабости. Рівночасно дякую й опікунам хорих, що мене відвідували за той час, коли я був слабий.

Робітники й робітниці! Вступайте в члени Робітничого Запомогового Товариства без ніякої просьби, доки ще не запізно, бо опісля будете жалувати, коли навістить вас якенебудь нещастя.

А. Петришин.

Вінніпеґ, Ман.

На цьому місці складаю щиру подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за допомогу в сумі 10 доларів за час моєї слабости.

Також дякую опікунам хорих, котрі мене доглядали і раджу всім товаришам, котрі ще не є членами Р.З.Т.: Вписуйтеся в наші ряди ще нині, бо завтра буде запізно. Забезпечіть себе і свою сім'ю в часі вашої недуги або каліцтва!

Никола Гнатів.

ПЕРЕДПЛАТІТЬ ЦІКАВИЙ ЖУРНАЛ З УКРАЇНИ!

Спілка Селянських Письменників на Радянській Україні видає місячний літературно-мистецький ілюстрований журнал

"ПЛУГ".

Передплата на цілий рік виносить 3 долари. Річні передплатники, що захотять одержувати журнал з додатками, повинні зложити 5 доларів, а за ці гроші одержать:

1) Дванадцять чисел журналу, що багатий змістом і гарно ілюстрований. 2) Альманах Плуг ч. 4 (груба книга). 3) Дванадцять випусків "Веселої Книжки" (гумористичних оповідань).

Коли ж не хочете додатків, посилайте тільки 3 долари на самий журнал. Гроші треба висилати через банк, або в реґістрованих листах, прямо на таку адресу:

PLUH

U.S.S.R.—UKRAINE—KHARKOV

С.Р.С.Р.—РАДЯНСЬКА УКРАЇНА м. ХАРКІВ

Сергіївська площа, Московські ряди, № 11, Періодсектору ДВУ для журн. "Плуг".

ТРОХ ДО ВИБОРУ - ПЕРШИЙ РАЗ!

ДРАМСПІВГУРТОК ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕҐУ

відограє

В СУБОТУ, 31. БЕРЕЗНЯ 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

надзвичайно веселу фарсу на три дії В. Мартиневича

ТРОХ ДО ВИБОРУ

"Трох до вибору" — сама назва штуки каже, що ця комедія має бути смішна, а смішна вона тим, що в ній ви побачите панські примхи, з яких матимете нагоду таки добре посміятися, а посміятися час від часу навіть на здоровля добре. Тому приходіть в суботу, 31. березня до Укр. Роб. Дому, бо і насміетеся до схочу, ще й по дорозі до дому будете згадувати — "Трох до вибору".

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП: 50, 40 І 25 ЦЕНТІВ.

Тикети можна дістати кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день концерту при касі.

В НЕДІЛЮ, 1. КВІТНЯ 1928 Р., В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР .РОБ. ДОМІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

КОНЦЕРТИ Й ПРЕДСТАВЛЕННЯ

ВЕНКУВЕР, Б. К.

Драмспівгурток при відділі ТУРФДім у Венкувер відограє в суботу, 31. березня, в Клінтон салі, славну драму на 5 дій п. н.

"БЕЗБАТЧЕНКО".

Є це народня драма, переплетена гумором і захоплюючими гуртовими сценами, народніми піснями і танками. Драмспівгурток ручить, що хто прийде, то не пожалує. Ціни тикетів: для мужчин 50 ц., для жінок 35 ц., а для дітей 10 ц.

МІТІНҐИ, ЗБОРИ Й ЛЕКЦІЇ.

ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Повідомляємо всіх членів відділу ТУРФДім в Іст Килдонан, що в неділю 1. квітня, відбудуться членські збори в 8-ій годині вечером. Проситься всіх членів прибути на означений час, бо є важні справи для вирішення. Нових членів радо вітаємо.

Заряд.

СУ СЕЙНТ МЕРІ, ОНТ.

Повідомляється всіх українських робітників і робітниць в Су Сейнт Мері, що в нашім приміщенні на Квін стріті відбуваються кожної неділі, в другій годині по полудні, лекції відділу Секції Молоді, який з'орґанізовано при відділі ТУРФДім.

Обовязком всіх родичів звернути увагу на свої діти й посилати їх на ці лекції. Постарайтесь також, щоб ваші діти були членами Секції Молоді.

Інструктор С. М.

ПОКЛИК ЖІНОК ДО ЖІНОК!

Повідомляємо всіх українських жінок-робітниць у Вінніпеґу, що старанням відділу Жіночої Секції ТУРФДім відбудеться в неділю, 1. квітня, в годині 2.30 по полудні в салі Укр. Роб. Дому

МАСОВИЙ МІТІНҐ

жінок-робітниць, на якому промовлятимуть, промовці про справи, що дотичать кожної жінки-робітниці.

Товаришки! Заповніть в неділю, 1. квітня, салю Укр. Роб. Дому! Відкиньте байдужність і приходіть! Ви самі знаєте, що кожного разу, коли ви приходите до Укр. Роб. Дому, побачите й почуєте в нему щось цікавого й повчаючого. Таке буде й цим разом!

Приходіть громадно! Кличте своїх сусідок!

ОПРАВА КНИЖОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ЕДМОНТОНІ.

Подаємо до відома всім робітникам і фармерам і їх орґанізаціям в Алберті і Бритиш Коломбії, що при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, Алта., відкрито переплетню книжок. Хто з орґанізацій, або з поодиноких товаришів має книжки для оправи, хай посилає їх на адресу Укр. Роб. Дому в Едмонтоні:

Ukrainian Labor Temple,
10628 — 96th St.,
Edmonton, Alta.

ОСТАННЯ НАГОДА.

Прочитали ми в "У.Р.В.", що книжка т. М. Ірчана, "В Бурянах" — розійшлася і на складі видавництва її вже немає.

Однак не всім відомо, що онтерійський Провком ТУРФДім має ще ограничену скількість книжки

"В БУРЯНАХ"

для продажі. Тож спішіть з замовленнями на цю книжку таки зараз, бо як спізнитеся, то будете жалувати. Відділи наших орґанізацій можуть набувати її у нас для кольпортажі. Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

Provincial Executive Committee
U. L.-F. T. Ass'n,
300—302 Bathurst St.,
Toronto 2, Ont.

ПОТРІБНО КУХАРЯ.

Потрібно доброго кухаря, який мавби почати роботу в кухні з початком місяця квітня ц. р. Варити має для 50 осіб, а платня після умови.

Зголошуватися треба на адресу:

D. Moysiuk,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого товариша Василя Никля, з села Нові Мамаївці, пов. Чернівці, Буковина. Маю дуже важну справу для него. Хто знав би де він, або він сам, прошу зголоситися на слідуючу адресу:

Kost Pelewich,
(38) Anyox, B. C.

ПОШУКУЮ свого краяна Захарія Рутки, з села Жучки, Буковина. Пошукує його Ґеорґій Брихар. Хто знає про него, або він сам, хай зголоситься на понищу адресу:

Geo. Prihar,
Box 18, R. No. 1.
(35) Sabin, Minn.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого краяна Стефана Колодніцького, з села Жукова, повіт Городенка, Галичина. Він десь має перебувати в Монтреалі. Хто знав би де він, або він сам, прошу зголоситися на адресу:

Michal Kozoriz,
465 Montrose Ave.,
(37) East Kildonan, Man.

ПОШУКУЮ свого брата Стефана Прийдона, з села Головчінці, повіт Заліщики, Галичина. Оба ми разом працювали в майнах коло Содбори, Онт., а відтак він виїхав до вуглевих майнів на захід. Маю для него дуже важну справу. Хто знає де він, або він сам, хай напише на адресу:

Peter Pridon,
P. O. Box 1998,
Sudbury, Ont.

ПОШУКУЮ свого зуйка Юзька Ляховича, з села Хмелиск, повіт Скалат, Галичина. Хто знає де він, або він сам, хай повідомить мене на адресу:

John Tarnawsky,
(37) Diamond City, Alta.

ПЕТРО ТІТЦЬО має лист від Параски Тимцьо з Буковини, з села Карликова, почта Гуковсько, повіт Сянок. Лист через незрозумілу адресу почта передала до мене. Щоби не завертати лист до старого краю, прошу товариша самого, або когось з його знайомих, хай зголосяться за листом на адресу:

P. Puryeh,
R. R. No. 5.,
Dunnville, Ont.